

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г.;
- да се уважи жалбата за отмяна и са се отмени окончателно обжалваното решение и
- да се осъди Европейската комисия да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

На 15 ноември 2018 г. Общият съд постановява решение по дело T-406/11, *Prosegur Compañía de Seguridad, S.A./Комисия* ⁽¹⁾, срещу което е насочена настоящата жалба. С решението се отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу решение на Комисията от 12 януари 2011 година ⁽²⁾, относно „финансовата репутация“, уредена в член 12, параграф 5 от испанския *Impuesto sobre Sociedades* [Закон за корпоративния данък].

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно единствено основание, което е грешки при прилагане на правото при тълкуването на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с понятието за „избирателност“.

По-специално в жалбата се твърди, че обжалваното съдебно решение е опорочено от грешки при прилагане на правото:

- при определянето на референтната система на първия етап от анализа на избирателността;
- при определянето на целта, изхождайки от която се сравняват различните фактически и правни положения на втория етап от анализа на избирателността;
- в резултат от гореизложеното е допусната грешка и при определянето на тежестта на доказване, както и при прилагането на принципа на пропорционалност;
- при условията на евентуалност, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в анализа си относно твърдяната липса на доказателства за причинно-следствената връзка между невъзможността дружествата да се слоят в чужбина и придобиването на дялови участия в чужбина и
- при условията на евентуалност, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил възможността за разделяне на мярката в зависимост от процента на контрол.
- Освен това съдебното решение съдържа неправилни от юридическа гледна точка мотиви, като в много отношения Общият съд замества доводите на обжалваното решение със свои, като по този начин допуска допълнителни грешки при прилагане на правото.

⁽¹⁾ Решение от 15 ноември 2018 г., *Prosegur Compañía de Seguridad/Комисия* (T-406/11, непубликувано, EU:T:2018:793).

⁽²⁾ Решение на Комисията 2011/282/ЕС от 12 януари 2011 година относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества № C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведен[а] в действие от Испания (ОВ L 135, 2011 г., стр. 1).

Иск, предявен на 29 януари 2019 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-63/19)

(2019/C 112/41)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal, F. Tomat)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като е приложила намаляване на акцизните ставки въз основа на регионалното законодателство, прието от област Фриули-Венеция Джулия, което предвижда система за вноски по отношение на бензина и газьола, използвани като моторни горива, във връзка с продажбата на такива продукти на пребиваващите в областта Фриули-Венеция Джулия, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 4 и 19 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на [...] рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията ⁽¹⁾.
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Регионалното законодателство, прието от област Фриули-Венеция Джулия, въвежда система за вноски по отношение на бензина и газьола, използвани като моторни горива, във връзка с продажбата на такива продукти на пребиваващите в областта Фриули-Венеция Джулия. По същество системата предвижда, че при покупката на моторното гориво от бензиностанцията операторите на бензиностанции отпускат фиксирана сума (на литър), като намаляват дължимата цена за моторното гориво. Регионалната администрация възстановява на операторите на бензиностанциите отпуснатата сума върху покупките на моторно гориво, извършени от получателите.

Систематиката на Директива 2003/96/ЕО, която преструктурира рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, изисква да има единно ниво на облагане с данъци за всеки продукт и за всяко приложение на цялата територия на всяка държава членка. Този принцип произтича от общия смисъл на директивата и по-специално от предвиденото в съображения 5 и 15, както и от текста на разпоредбите на самата директива и от систематичното тълкуване на всички нейни разпоредби. От принципа, съгласно който всяка държава членка трябва да предвиди единно ниво на облагане с данъци за всеки продукт и за всяко приложение, може да има изключение само в изрично предвидените от директивата случаи. Директива 2003/96 предвижда редица разпоредби, които позволяват на държавите членки да прилагат намаляване, освобождаване или диференциране на нивото на облагане за определени продукти или за определени приложения. Става въпрос по-специално за членове 5, 7, 15, 16 и 17, като и за членове 18 и 19 от директивата. Държавите членки могат да прилагат такова намаляване, освобождаване или диференциране по реда на член 6 от директивата. Последната разпоредба предвижда, че държавите членки са свободни да прилагат освобождаване или намаляване пряко или посредством диференцирани данъчни ставки, или чрез възстановяване на цялата или част от сумата от данъчно облагане.

Според Комисията в настоящия случай е налице намаляване на акцизните ставки върху моторното гориво, което не е разрешено от Директива 2003/96/ЕО за данъчното облагане на енергийните продукти.

Комисията следователно счита, че в настоящия случай Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 4 и 19 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на [...] рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията.

⁽¹⁾ ОВ L 283, 2003 г., стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98.

**Жалба, подадена на 29 януари 2019 г. от Кралство Испания срещу решението, постановено от
Общия съд (девети състав) на 15 ноември 2018 г. по дело T-219/10 RENV, World Duty Free Group/
Комисия**

(Дело C-64/19 P)

(2019/C 112/42)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: M. A. Sampol Pucurull)